

**ПАРКОМ, РЕКТОРАТ,
ПРОФКОМИ, КОМІТЕТ
КОМСОМОЛУ, ЖІНОЧА
РАДА ІНСТИТУТУ ЩИРО
ВІТАЮТЬ ВАС, ШАНОВНІ
ЖІНКИ, З МІЖНАРОДНИМ
ЖІНОЧИМ ДНЕМ**

За інженерні кадри

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Газета видається
з лютого 1981 року.

ОРГАН ПАРКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ
КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 10 (177)

Виходить раз
на тиждень

П'ятниця, 8 березня 1985 року.

Ціна 1 коп.

Чоловіки про жінок

У ДАРУНОК — НИЗЬКИЙ УКЛІН

Член КПРС Галина Петрівна Завальнюк — давній друг і порадишник газети. А ще її знають в інституті, як сумлінну трудівницю, активістку. За підсумками соціалістичного змагання у 1984 році Галина Петрівна вийшла переможцем серед співробітників учбового відділу. Фото Р. Кутькова.

Міжнародне жіноче свято має славу історію. Воно започаткувалося у 1910 році як день солідарності трудящих жінок у боротьбі за рівноправність. Вперше цей день в Росії відмічався у 1913 році в Петербурзі під знаком боротьби за економічну і політичну рівноправність жінок.

І от тепер щорічно це свято входить в життя як символ весни, щастя і радості жінки-матері, жінки - трудівниці, яка турботу дітей і хліб, плече рідну землю, створює достаток, вносить свій гідний внесок у справу збереження миру. Великі заслуги жінок перед Вітчизною в роки громадянської війни, перших п'ятирічок. Вони споруджували фабрики і заводи, створювали колгоспи і радгоспи, несли в маси нову культуру і побут. Під час Ве-

лікої Вітчизняної радянські жінки заміняли в тилу чоловіків, які воювали на фронтах, взяли на свої плечі важку ношу турбот про країну, її армію, віддавали всі сили на прискорення Перемоги над ненависним ворогом. Вони брали участь у боях, показували зразки справжнього героїзму. Більше 800 тисяч жінок було у лавах захисників Вітчизни, майже половину всього медичного персоналу Збройних Сил складала жінки. За мужність і відвагу більше 72 тисяч жінок було нагороджено орденами і медалями, близько 50 жінкам присвоєно звання Героїв Радянського Союзу, а чотири стали повними кавалерами орденів Слави. В числі тих, хто у важкі роки війни вніс свій внесок у розгром фашистських загарбників, були і наші співробітниця інституту З. У.

Постнікова Г. Г. Кулакова, А. Ф. Стрельцова. У нашій країні жінкам належить велика роль в усіх сферах громадського життя. Сумлінно вони трудяться на заводах і фабриках, полях і фермах, в освіті і охороні здоров'я, у сфері обслуговування населення. Вагомий їх внесок у розвиток науки, техніки, культури, виховання підрастаючого покоління. Понад 4,5 мільйона жінок члени КПРС. 1329 жінок було делегатами XXVI-го з'їзду КПРС, більше мільйона обрано їх народними депутатами. Десятки тисяч жінок очолюють підприємства, установи, партійні, профспілкові, комсомольські організації. За високу активність, зразкову працю кожна третя нагорода Батьківщини вручена жінці, кожний четвертий Герой Соціалістичної Праці — жінка. Бі-

льше 500 радянських трудівниць удостоєні звання лауреатів Ленінської і Державної премії СРСР.

У нашому інституті добре трудяться, навчають і виховують молодь 622 жінки, серед них 135 викладачів. Кожна шоста жінка — викладач має вчений ступінь.

У день 8-го Березня, в це радісне і сонячне свято, від імені всіх чоловіків нашого інституту, ветеранів війни праці, Збройних Сил бажаю всім вам, дорогі жінки, всім матерям, дружинам, сестрам міцного здоров'я, великих успіхів у праці, радощів у житті, щастя вашим сім'ям, широкого і світлого шляху дітям, миру і чистого неба над головою.

В. ГОВОРОВ,
співробітник інституту.

До XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів

МОЛОДЬ і мир неподільні. Це істина, що переживає віки. Адже доки існують світ, доки світить сонце над нашою планетою, одвічним лишатиметься високе і щире прагнення юнаків і дівчат різного кольору шкіри, з різних континентів приєднати свої голоси до великого хору борців за світле майбутнє людства.

Сьогодні, коли прогресивна молодь планети готується до XII Всесвітнього фестивалю молоді і студентів, що відбудеться в Москві, цікаво пригадати історію зародження цього інтернаціонального руху, його традиції й особливості, як від форуму міцніло бажання молоді згуртуватися в боротьбі за мир, демократію, національну незалежність і соціальний прогрес.

Отже, XII Всесвітній... На якому «ґрунті» він народжується? Нашій великій Перемозі над фашизмом виповнилося півроку, минуло три місяці, як розвіявся атомний гриб Хіросімі й Нагасакі, а в лондонському Альберт-холі збираються на міжнародну конференцію представники молоді шістдесяті трьох країн усіх континентів, для кого друга світова війна була часткою їхньої біографії. Вони поклялися тоді, що «умлі руки, гострий розум і ентузіазм молоді ніколи більше не витрачатимуться на війну», і заснували Всесвітню федера-

цію демократичної молоді. Саме на цій конференції народилася ідея провести Всесвітній фестиваль як грандіозне міжнародне свято молодості, як огляд сил молодих борців за мир і демократію.

Місцем проведення фестивалю була названа сто-

лиця Чехословаччини — Прага. Гасло першого фестивалю «Молодь будує мир своїми руками» об'єднало десятки мільйонів юнаків і дівчат планети, які делегували у Прагу сімнадцять тисяч крапих своїх ровесників.

Через два роки після Празького, незважаючи на підступи імперіалізму і реакції, всупереч їхнім спробам не допустити на фестиваль демократичну молодь з капіталістичних і колоніальних країн, незважаючи на переслідування делегатів першого фестивалю, на Другий Всесвітній у Будапешті зібралася вісімнадцять тисяч юнаків і дівчат, посланців вісімдесяти двох країн. 1951 року естафету фестивалю руху прийняв Берлін. Тоді «холодна війна», розв'язана імперіалі-

стами, досягла кульмінації. Патріоти Кореї вели жорстокі бої проти американських агресорів. Тривала вільна боротьба в'єтнамського народу проти французьких колонізаторів.

Складні дороги випали тоді на долю багатьох. Скажімо, молодий в'єтнамсь-

кий машиніст з Хайфона Лі Дук Фо півроку йшов пішки, аби потрапити до фестивалю в Будапешт. Прямісінько з в'язниці прибув на форум Ерік Мол, голландський юнак, що відмовився воювати в Індонезії. А хіба можна забути драматичну долю грецької дівчини Должніки Хераносуціан? Під час розгону демонстрації, щоб зупинити танк, вона кинулася під нього. Втратила обидві ноги, жертвуючи собою в ім'я свободи. Должніки приїхала в Берлін на Третій фестиваль. Відгукнувшись на запрошення західноберлінського сенату, тисячі німецьких юнаків і дівчат, учасників Всесвітнього фестивалю, перейшли в західні сектори Берліна, щоб зав'язати добрі стосунки з населенням і розповісти про мету форуму. Насправді це запрошення було провокацією. За-

хідноберлінська поліція вчинила напад на мирну демонстрацію юнаків і дівчат і по-звірячому розправилася з ними.

Але вже ніщо не могло зупинити фестивального потоку. У день закриття Берлінського форуму, його делегати поклялися «віддати всі сили боротьбі за те, щоб перешкодити розв'язанню нової війни...»

Столицею Четвертого фестивалю став Бухарест. Влітку 1953 року там зібралися тридцять тисяч юнаків і дівчат з ста одинадцяти країн. То був час, коли починався розпад найбільших колоніальних держав. І це відчувалося в офіційній програмі заходів, в загальному настрої представницького зібрання молоді планети.

Якою напруженою, скажімо, була боротьба за виведення французьких військ з В'єтнаму! Приклад молодого французя Андре Мартена, котрий відмовився вбивати в'єтнамських однолітків, наслідувало чимало його земляків. Справжнім святом на фестивалі став день, коли надійшло повідомлення про припинення війни в Кореї.

Багато «незабутніх вражень подарував Четвертий фестиваль своїм учасникам.

Фестивальний рух продовжував триумфальну ходу. П'ятий Всесвітній зібрав у серпні тисяча дев'яносто п'ятдесят п'ятого року в Варшаві тридцять одну тисячу учасників з ста чотирнадцяти

країн. Фестиваль був забарвлений теплим почуттям поваги, захопленням працею польського народу, який зумів підняти з руїн, відродити ще кращою своєю зруйновану столицю. У дев'яту річницю бомбардування Хіросіми делегати, зібравшись на мітинг, заявили: «Ми вимагаємо заборони атомної та водневої зброї. Наше прагнення ми підкріплюємо мільйонами підписів, зібраних під зверненням Всесвітньої Ради Миру. Ми хочемо миру, хочемо згоди всіх народів, роззброєння, мирного співробітництва і використання геніальних відкриттів людської думки для добробуту і щастя народів».

Півмільйона юнаків і дівчат зібрала міжнародна маніфестація тисяча дев'яносто п'ятдесят сьомого року під час Шостого фестивалю у Москві. Їх об'єднав девіз «За мир і дружбу!» Багато учасників фестивалю наочно переконалися в тому, що стало нормою життя радянських людей: вільна праця, відсутність безробіття, національна рівність, безплатне навчання і медичне обслуговування. На форумі була проведена маніфестація молоді за мир, воєнне солідарності з молоддю колоніальних країн, багато інших політичних заходів, дискусій, двадцять студентських семінарів. За два тижні відбулося близько п'ятисот зустрічей між різними делегаціями, в яких взяли участь понад сорок тисяч юнаків і дівчат.

Сьомий фестиваль вперше проходив у капіталістичній країні — у Відні. Незважаючи на перешкоди, це зібрання довело, що успіх і популярність попередніх фестивалів неможливо затьмарити, воно ще раз ствердило непорушність устремління молоді до миру, дружби, рівності.

Хельсінкі — місце проведення Восьмого Всесвітнього фестивалю молоді і студентів. Вулицями фінської столиці під захопленням поглядом посланців усього світу проходив перший космічний син планети Юрій Гагарін. Ще задовго до прибуття літака з космонавтами на борту в хельсінському аеропорту зібралася море людей, які скандували російською: «Га-га-рін! Га-га-рін!».

(Закінчення на 2-й стор).

МИ ЄДНІСТЮ СИЛЬНІ

МИ ЄДНІСТЮ СИЛЬНІ

(Закінчення. Початок на 1-й стор.)

«Ідеям фестивалю наданий більш конкретний зміст, який є солідарність. Справді, сьогодні, як ніколи, солідарність необхідна. Це грізна зброя проти імперіалізму», — підкреслили у своїй заяві представники африканських та арабських молодіжних організацій, члени міжнародного підготовчого комітету IX фестивалю, який зібрав тисячі дев'яносто шістьдесят восьмого року в Софії двадцять тисяч молодих борців за мир. Він знаменував початок нового етапу в розвитку фестивального руху, продемонстрував політичну зрілість молодіжних виступів і їхню гостру спрямованість.

Найактуальнішим питанням часу була присвячена робота Десятого фестивалю молоді та студентів у Берліні, що пройшов під гаслом «За антиімперіалістичну солідарність, мир і дружбу». Свято молоді світу було зігрите міжнародним теплоїнням у політичних сто-

сунках між країнами, що настало внаслідок ініціативи і послідовності Радянського уряду в боротьбі за мир. Перехід від політики «холодної війни» до взаєморозуміння у міждержавних відносинах став життєвим підтвердженням Програмі миру, висунутої СРСР.

Перша соціалістична країна західної півкулі — Куба — стала господарем Одиннадцятого Всесвітнього. На фасаді аеропорту імені Хосе Маргі гостей зі ста п'яти країн зустрічали слова: «Молоді і студенти за мир в усьому світі, за розрядку, міжнародну безпеку і співробітництво, за припинення гонки озброєнь, загальне і повне роззброєння».

Кожен фестиваль особливе, неповторне свято. Недарма ж люди назвали фестиваль яскравою сторінкою життя молоді планети ХХ століття. Благородні фестивалні гасла немов смолокипи, осявають світ. З такими гаслами в різних регіонах нашої планети відбуваються фестивалі окремих угруповань, політичні мані-

фестації та естафети, містечкі конкурси та спортивні змагання. Рік у рік множаться лави молодих борців за світле майбутнє всього людства, коло прихильників фестивального руху.

І ось Москва знову готується до побачення з молоддю планети. Комсомольці та піонери країни виступили з ініціативою створити Всесоюзний сад миру і дружби. Двадцять сьомого липня, в день відкриття фестивалю в Москві розчинить двері Палац молоді. Там розташується музей історії ВЛКСМ, приміщення для зустрічей та занять за інтересами. Сьогодні Палац — велика будова, на якій працюють бійці загону «Дружба», посланці всіх союзних республік. Юнаки і дівчата нашої республіки беруть активну участь у підготовці до фестивалю, присвяченому сорокаріччю Перемоги. В усіх областях триває рух «Діти Країни Рад — учасниками фестивалю».

В. ЧЕРНІКОВА,
заступник секретаря комітету комсомолу.

СТАРТУВАЛО „ЗДОРОВ'Я“

Завершився зимовий етап спартакиади «Здоров'я», який проводився з шести видів спорту. Особливістю спартакиади було те, що до традиційних учасників змагання приєдналася команда кафедр суспільних наук. Змагання проходило по двох групах. До колективів фізкультури першої групи відносилися факультети автоматики і обчислювальної техніки, машинобудівний, радіотехнічний, обчислювальний центр, кафедри суспільних наук. У другій групі брали участь адміністративно-господарське управління, адміністративно-управлінський підрозділ, СКТБ «Модуль», підготовче відділення.

Першими у боротьбу вступили баскетболісти. Сильнішими виявилися команди факультетів машинобудівного — 18 очок, автоматики і обчислювальної техніки — 16, радіотехнічного — 12, обчислювального центру — 12, енергетичного — 11, кафедр суспільних наук — 9, інженерно-будівельного факультету — 4 очка.

У змаганні волейбольних команд перемогли співробітники факультету

автоматики і обчислювальної техніки, на другій позиції — команда кафедр суспільних наук, третє місце посіли спортсмени обчислювального центру. А от сильна команда інженерно-будівельного факультету не зуміла організувати свої ряди (фізорг Борис Цицерошенко).

У настольному тенісі лідирували співробітники обчислювального центру, другими були фахівці, на третьому місці — співробітники інженерно-будівельного факультету, за ними — співробітники кафедр суспільних наук, радіотехнічного факультету, машинобудівного, енергетичного.

Сонячного дня 16 лютого проходили змагання по лижних гонках. В них взяла участь більшість чоловіків. Перемогли команди інженерно-будівельного факультету, автоматики і обчислювальної техніки, СКТБ «Модуль».

В особистій першості серед чоловіків до 30 років перемогли В. Глинський (ФАОТ), М. Гадзира (енергофак), А. Пашченко (СКТБ «Модуль»). До 40 років — О. Коро-

гін (кафедра історії КПРС), Л. Макаревич (СКТБ «Модуль»), В. Матвійчук (кафедра опору матеріалів). До 45 років — М. Литвинов (АСУ), В. Іванов (СКТБ «Модуль»), А. Головченко (СКТБ «Модуль»).

В особистій першості серед жінок до 30 років — В. Колесник (обчислювальний центр), І. Бадюк (СКТБ «Модуль»), С. Криворучко (СКТБ «Модуль»). До 40 років — В. Попруга (СКТБ «Модуль»), І. Стукаленко (МРВ), Л. Григор'єва (кафедра опору матеріалів). До 45 років — Н. Слободянюк (СКТБ «Модуль»). До 50 років Г. Котлярова (кафедра хімії).

Серед шахістів сильнішими виявилися команди факультетів автоматики і обчислювальної техніки, машинобудівного, енергетичного, обчислювального центру, кафедр суспільних наук та інженерно-будівельного факультету. На жаль, минулорічний чемпіон по шахах — команда радіотехнічного факультету (фізорг Володимир Магозін) не взяла участі в змаганнях.

О. МРИЩУК,
голова спортивного клубу ВПІ.

МОЛОДЕЖЬ И ИДЕОЛОГИЧЕСКАЯ БОРЬБА

Д АЖЕ непродолжительное, весьма поверхностное прикосновение к истории боевого содружества народов нашей страны, усиления их интернациональной сплоченности в ходе Великой Отечественной войны, раскрытие героического подвига, совершенного сынами всех национальностей в имя защиты своей Родины, играет исключительно важную роль в деле коммунистического воспитания советских людей, и особенно нашей молодежи будущих и нынешних воинов армии и флота, в укреплении их дружбы с воинами братских социалистических стран — участниц Варшавского договора.

Актуальность этой проблемы определяется также необходимостью аргументированного разоблачения буржуазных фальсификаторов истории, которые извращая суть национальных отношений Советского многонационального государства, клеветают на нерушимое единство социалистических наций в период Великой Отечественной войны.

теме мероприятий по идейно-политическому воспитанию студентов как в ходе учебного процесса, так и вне его мы должны показать нашей молодежи на конкретных примерах всю несостоятельность и лживость буржуазной пропаганды, которая стремится фальсифицировать историю Великой Отечественной войны.

Родился и вырос я на Кавказе, представляю один из народов Кавказа, поэтому мне ближе внутреннее единство/закавказских народов, построенное на принципах ленинской национальной политики, пролетарского интернационализма, узак дружбы и братства, а также общности социалистического, экономического и политического строя, отсюда и проще на конкретных примерах показать ту огромную работу по мобилизации людских и материальных ресурсов для фронта и разгрома фашистов, особенно при битвах за Кавказ, которая была проведена в республиках Закавказья.

Союз нерушимый

Например, американский историк Д. Джукс в своей работе «Сталинград — поворотный пункт» пишет, что национальная структура СССР таила в себе якобы не силу, а слабость, ибо, по его ложному мнению, «Национальные меньшинства стремились избавиться от русского ярма». И только — де искусство советской пропаганды, сумевшей «обогреть» творимые немцами зверства, смогло поднять патриотизм советских людей. Джукс совершенно бездоказательно и вопреки истине заявляет, что многие советские люди находились в оппозиции к «сталинскому коммунизму» и в связи с этим не возражали сотрудничать с немцами, считали победу Германии неизбежной.

Такой же клеветнический вывод делают западногерманские военные специалисты, авторы сборника статей «Итоги второй мировой войны», которые пытаются доказать, будто население Украины, Белоруссии, Прибалтики «с радостью встречало» немецких завоевателей, что якобы «малые» народы, как, например, народы Северного Кавказа... «получили поддержку со стороны немцев...»

Все эти неуклюжие попытки буржуазных идеологов и фальсификаторов истории минувшей войны преследуют цель не только исказить истинную картину дружбы советских народов и их боевой сплоченности, но и вызвать недоверие между социалистическими нациями, а может и поссорить их и тем самым ослабить СССР в настоящем и будущем.

Многочисленные авторы в империалистических государствах, и в первую очередь в США, ФРГ, Англии и Франции, в своих «трудах» настойчиво стремятся фальсифицировать всенародный, классовый, освободительный характер Великой Отечественной войны. Они пытаются умалить значение боевого содружества народов Советского Союза в борьбе с фашизмом, всячески принижают роль в войне нерусских воинов. А с другой стороны, чтобы как-то оправдать поражение немецко-фашистских войск в битвах под Москвой, Сталинградом и в других сражениях, они сваливают все (как это делается, например, в западногерманском учебнике истории) на якобы имевшее место «многократноколичественное превосходство советских войск за счет «безчисленных азиатских орд».

Невольно здесь возникает вопрос: «На кого в первую очередь рассчитана вся эта пропагандистская стрельня буржуазных фальсификаторов, пытающихся исказить подлинную историю Отечественной войны?» Конечно же на нашу молодежь, которая об истории Великой Отечественной войны, о подвиге советских воинов разных национальностей и их роли в разгроме фашизма, знает только из устных рассказов своих отцов и дедов или же из учебников истории, книг и кинофильмов. Вот почему в общей сис-

Из представителей кавказских национальностей были созданы десятки новых соединений и частей, в том числе и национальные формирования. Работу по созданию воинских соединений в республиках направляли ЦК Компартий Армении, Грузии и Азербайджана.

За каждой сформированной дивизией были закреплены секретари ЦК, обкомов и райкомов, которые оказывали им повседневную практическую помощь.

При самом активном участии рабочих, колхозников и интеллигенции Азербайджана были созданы в августе - октябре 1941 г. несколько стрелковых дивизий.

По своему составу они были национальными соединениями. На территории Азербайджана были созданы в начале и в конце 1942 г. еще несколько стрелковых дивизий.

Усилиями трудящихся Армении в 1941—1942 г.г. также были сформированы национальные стрелковые дивизии. 76-я стрелковая дивизия была создана в 1920 г. из партизанских отрядов и боевых дружин Армении. Будучи кадровым национальным соединением, она дислоцировалась на территории республики и в начале войны была пополнена за счет местных ресурсов личным составом и транспортом.

За успешные боевые действия 76-я стрелковая дивизия была переименована в 51-ю гвардейскую.

Из представителей разных национальностей на территории Армении в 1941—1942 г.г. было сформировано еще несколько дивизий. Среди личного состава этих дивизий были армяне, грузины, азербайджанцы, русские, украинцы, и др. Но преобладающую часть в них составляли воины закавказских национальностей.

Многие дивизии были созданы и в Грузии.

Трудящиеся закавказских республик в 1941—1942 г.г. создали свыше 10 национальных дивизий, а в 18 соединениях воинов кавказских национальностей составили от 70 до 40 процентов.

Однако состав республиканских формирований не был постоянным на протяжении всей войны. Уже в 1943 году наблюдается тенденция к уменьшению веса национальных воинов в их составе. Многие национальные соединения постепенно становятся все более многонациональными. К середине 1944 г. она объединяли воинов уже более тридцати национальностей, так как пополнение этих соединений уже велось главным образом за счет людских ресурсов освобожденных районов Украины, Белоруссии, Прибалтики.

Д. НАЛБАНДЯН,
декан энергетического факультета.

(Окончание в следующем номере).

Редактор С. ДЖЕДЖУЛА.